

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:

Πρέπει το εθνικό δικαστήριο στην περίπτωση αυτή να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία μέχρις ολοκληρώσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου κρατικού μέτρου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca (Ισπανία) στις 11 Μαρτίου 2013 — Banco de Valencia SA κατά Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

(Υπόθεση C-116/13)

(2013/C 171/18)

Γλώσσα διαδικασίας: ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Banco de Valencia SA

Εναγόμενοι: Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το άρθρο 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ η ισπανική διαδικασία εκτέλεσης υποθήκης, καθόσον δεν παρέχει τη δυνατότητα στον δικαστή, προτού διατάξει την εκτέλεση, να ελέγξει αυτεπαγγέλτως ρήτρα περί πρόωρης καταγγελίας της συμβάσεως δανείου εκ μέρους της τράπεζας, η οποία θεωρείται ως καταχρηστική καθ'αυτή και κατά την εφαρμογή της στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή είναι απαραίτητη ώστε ο επαγγελματίας δανειστής να δύναται να προσφύγει στην προνομιακή αυτή διαδικασία εκτέλεσης;
- 2) Υπό το πρίσμα του άρθρου 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, ποιο πρέπει να είναι το περιθώριο του δικαστή ως προς την εν λόγω ρήτρα όταν πρόκειται να διατάξει την επίσπευση της εκτέλεσης σε διαδικασία εκτέλεσης υποθήκης;
- 3) Δύναται να θεωρηθεί, υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ και των σημείων 1, στοιχεία ε' και ζ', και 2, στοιχείο α', του παραρτήματός της, ότι συμβατική ρήτρα, η οποία παρέχει στον χρηματοδοτικό οργανισμό τη δυνατότητα μονομερούς καταγγελίας της συμβάσεως δανείου για εντελώς αντικειμενικούς λόγους, εκ των οποίων ορισμένοι δεν έχουν σχέση με τη σύμβαση και, στην υπό κρίση διαφορά, λόγω μη καταβολής τεσσάρων μηνιαίων δόσεων του ενυπόθηκου δανείου, είναι αφεαυτή, και κατά τη συγκεκριμένη εφαρμογή της στην προκειμένη περίπτωση, καταχρηστική;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2013 — Technische Universität Darmstadt κατά Eugen Ulmer KG

(Υπόθεση C-117/13)

(2013/C 171/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενο, αναιρεσεΐον και καθού η αντίθετη αναιρέση: Technische Universität Darmstadt

Ενάγουσα, αναιρεσίβλητη και ασκήσασα την αντίθετη αναιρέση: Eugen Ulmer KG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ισχύουν όροι αγοράς ή άδειας, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, στοιχείο ιδ', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ ⁽¹⁾, στην περίπτωση στην οποία ο δικαιούχος έχει προτείνει στα ιδρύματα που μνημονεύονται στη διάταξη αυτή τη σύναψη υπό εύλογους όρους συμβάσεων παραχωρήσεως άδειας για τη χρήση ορισμένου έργου;
- 2) Απονέμει το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχείο ιδ', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ στα κράτη μέλη την εξουσία να παρέχουν στα προαναφερθέντα ιδρύματα το δικαίωμα να ψηφιοποιούν τα έργα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους, εφόσον η ψηφιοποίηση είναι αναγκαία προκειμένου να καταστεί δυνατή η διάθεση των έργων αυτών στο κοινό μέσω τερματικών;
- 3) Επιτρέπεται τα δικαιώματα τα οποία έχουν προβλέψει τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 3, στοιχείο ιδ', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ να έχουν τόσο ευρύ περιεχόμενο, ώστε να παρέχουν στους χρήστες των τερματικών τη δυνατότητα να εκτυπώνουν σε χαρτί ή να αποθηκεύουν σε φορητή μνήμη USB τα έργα που τίθενται στη διάθεση των εν λόγω χρηστών μέσω των τερματικών αυτών;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesarbeitsgerichts Hamm (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2013 — Gülay Bollacke κατά K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Υπόθεση C-118/13)

(2013/C 171/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgerichts Hamm